

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-643/11

LVK – 56 EOOD

v.

Direktor na Direkcia „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ – Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna)

„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Zásada daňové neutrality — Nárok na odpočet — Odepření — Článek 203 — Uvedení DPH na faktuře — Vznik daňové povinnosti — Uskutečnění zdanitelného plnění — Totožné posouzení ve vztahu k vystaviteli faktury a k jejímu příjemci — Nezbytnost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 31. ledna 2013

1. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Daň splatná pouze z důvodu jejího uvedení na faktuře — Působnost — Neuskutečnění zdanitelného plnění — Zahrnutí — Opravný daňový výměr — Rozsah*

(Směrnice Rady 2006/112, články 167 a 203)

2. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Dodržení zásad daňové neutrality, právní jistoty a rovného zacházení — Odmítnutí z důvodu neuskutečnění plnění — Přípustnost — Podmínky*

[Směrnice Rady 2006/112, články 63, 167, čl. 168 písm. a) a článek 203]

1. Článek 203 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že osoba je povinna odvést daň z přidané hodnoty, kterou uvede na faktuře bez ohledu na to, zda zdanitelné plnění bylo uskutečněno.

Povinnost stanovená v uvedeném článku 203, mající za cíl vyloučení nebezpečí ztráty daňových příjmů, které může vzniknout z nároku na odpočet daně podle článku 167 a následujících uvedené směrnice, je přitom omezena možností – kterou mají členské státy upravit ve svých vnitrostátních právních rádech – opravit jakoukoliv bezdůvodně naúčtovanou daň, pokud vystavitel faktury prokáže dobrou víru nebo pokud včas zcela odstraní nebezpečí ztráty daňových příjmů.

Mimoto, pokud se vystavitel faktury nedovolává některého z případů umožňujících opravu bezdůvodně naúčtované daně z přidané hodnoty, není daňová správa povinna v rámci daňové kontroly prováděné u tohoto vystavitele ověřovat, zda se naúčtovaná a přiznaná daň z přidané hodnoty vztahuje ke zdanitelným plněním reálně uskutečněným tímto vystavitelem.

Týž článek 203 musí být vykládán v tom smyslu, že z pouhé skutečnosti, že daňová správa neopravila opravným daňovým výměr zaslaným vystaviteli této faktury daň z přidané hodnoty, kterou přiznal, nelze vyvodit, že tato správa uznala, že uvedená faktura se vztahuje k uskutečněnému zdanitelnému plnění.

Unijní právo však nevylučuje, aby příslušný správní orgán provedl kontrolu, zda byla plnění naúčtovaná osobou povinnou k dani uskutečněna, a aby provedl opravu daňového dluhu vyplývající z daňových přiznání podaných osobou povinnou k dani. Výsledek takové kontroly je – stejně jako přiznání k naúčtované dani z přidané hodnoty podané vystavitelem faktury a uhrazení této daně posledně uvedeným – skutečností, kterou musí vnitrostátní soud zohlednit při posuzování toho, zda bylo v konkrétním případě uskutečněno zdanitelné plnění zakládající nárok příjemce faktury na odpočet.

(viz body 36, 37, 39, 41, 42, výrok 1)

2. Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že článek 167 a čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i zásady daňové neutrality, právní jistoty a rovného zacházení nebrání tomu, aby byl příjemci faktury odepřen nárok na odpočet daně odvedené na vstupu z důvodu, že zdanitelné plnění nebylo uskutečněno, přestože v opravném daňovém výměru zaslaném vystaviteli této faktury nebyla daň z přidané hodnoty přiznaná tímto vystavitelem opravena. Pokud se však s ohledem na daňový únik nebo nesrovnalosti, kterých se dopustil tento vystavitel nebo osoby, které se před ním účastnily plnění uplatňovaného za účelem vzniku nároku na odpočet, má za to, že toto plnění nebylo uskutečněno, musí být s ohledem na objektivní okolnosti, aniž by bylo požadováno, aby příjemce faktury prováděl ověření, která mu nepřísluší, prokázáno, že tento příjemce věděl nebo měl vědět, že uvedené plnění bylo součástí daňového úniku na dani z přidané hodnoty.

(viz bod 64, výrok 2)